

ОТДАДЕНОСТ

По темата за днешния градеж съм провокиран от години, но сега силно назря моментът да го напиша.

Предполагам, че всеки който чуе тук изразеното ми мнение ще намери някъде себе си между редовете. Не случайно градежът се казва „Отдаденост“. Всеки намира начин да се отдаде на нещо и някого. Ние всички сме наясно, че следвсяко наше действие има и последствие в различни посоки, както добри, така и негативни. За всичко това трябва да търсим отговорност единствено и самов себе си (огледалото Братя)

Отдадеността в нещо ни дава свобода. Отдавайки се на нещо без да се разсейваме от куп незначими и маловажни събития ни дава възможността да стигнем по-далеч в това, на което сме се отдали. Прави ни по-подготвени, по-знаещи и можещи в това. Отдавайки се на нещо, то носи след себе си положителни емоции, които преди това не са били със същата сила, поради факта, че краткотрайните залитания в различни посоки не сме имали тази енергия, която сме търсили за нашето душевно спокойствие и хармония. А когато сме в хармония със себе си, сме и в хармония с останалия свят.

В първа степен ние говорим за много неща, едно от които е семейството. Аз съм убеден, че всички се опитваме да дадем всичко за него, но не трябва да забравяме и за другите неща около нас. Нима Масонството не е нашето семейство, Братята, средата, контактите помежду ни? Смело мога да заявя, че тук сред нас често получаваме повече разбиране отколкото в къщи! Некада бъдем честни пред себе си. Е тогава защо да не отдадем, ако не повече, то поне толкова енергия и за Братството

Много често чувам извинение с профанските задължения. Всеки от нас ги има, но понякога си мисля че братята, които редовно участват в живота на ложата явно нямат профански задължения. А дали е така, дали нямат семейства, дали нямат работни ангажименти? Сигурно! Въпреки това те пак са с нас независимо от ангажиментите, които имат. Намират време за всичко и не стоят зад куп заучени извинения: Не мога - имам работа, жена ми, децата и

др. Не ги виня, може би нямат тази необходимост, но нека да бъдат по-честни със себе си и с останалите.

Помислете, когато лъжем себе си, какво остава за другите. Там е още по-лесно. Нека да намерим мястото си и да бъдем по-отговорни към самите нас, към това което ни събира тук - МАСОНСТВОТО. Трябва да направим така, че очакванията ни да не са само титли и регалии, а да обърнем внимание на нашата отдаденост към това което ни събира тук, на това в което сме се клели (да не забравяме). Има една проста истина от която зависи нашето развитие. Това е, че ние и никой друг сме отговорни за всичко в живота ни, независимо от външните обстоятелства. Ние винаги правим избор, независимо дали го осъзнаваме или не. Винаги!!!

Вместо да се стараем да сме винаги прави, трябва да внимаваме къде бъркаме постоянно, защото няма начин да не го правим.

И в заключение ще си позволя да цитирам един млад американски писател - Марк Менсън: Ако чувствате, че се борите от целия свят, то най-вероятно се борите от самия себе си.

Брат Велин

13.05.2020г.